

Frumvarp til laga

um greiðslur yfir landamæri í evrum.

(Lagt fyrir Alþingi á 131. löggjafarþingi 2004–2005.)

1. gr.

Ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2560/2001 frá 19. desember 2001, um greiðslur yfir landamæri í evrum, skulu hafa lagagildi hér á landi í samræmi við bókun 1 um altæka aðlögun við samninginn um Evrópska efnahagssvæðið, sbr. lög nr. 2/1993, um Evrópska efnahagssvæðið, þar sem bókunin er lögfest. Reglugerðin um greiðslur yfir landamæri í evrum er prentuð sem fylgiskjal með lögum þessum.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 2005.

Fylgiskjal.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2560/2001

frá 19. desember 2001

um greiðslur yfir landamæri í evrum

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAM-
BANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
einkum 1. mgr. 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um
í 251. gr. sáttmálans⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/5/EB frá 27. janúar 1997 um færslu fjármuna milli landa⁽⁵⁾ var leitast við að bæta þjónustu við færslu fjármuna yfir landamæri,

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 270 E, 25.9.2001, bls. 270.

⁽²⁾ Álitin var skilað 10. desember 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB C 308, 1.11.2001, bls. 17.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. nóvember 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 7. desember 2001 (Stjtið. EB C 363, 19.12.2001, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. desember 2001.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 25.

- einkum skilvirkni hennar. Markmiðið var einkum að gera neytendum og litlum og meðalstórum fyrirtækjum kleift að færa fjármuni á skjótan, áreiðanlegan og ódýran hátt frá einum hluta bandalagsins til annars. Slíkar færslur fjármuna og greiðslur yfir landamæri almennt eru enn þá afar dýrar, miðað við greiðslur innanlands. Athugun, sem framkvæmdastjórnin lét gera og birti 20. september 2001, leiddi í ljós að neytendur fá ófullnægjandi eða engar upplýsingar um kostnað við færslu fjármuna og að meðalkostnaður við greiðslur yfir landamæri hefur vart breyst frá árinu 1993 þegar sambærileg athugun var gerð.
- 2) Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins og ráðsins frá 31. janúar 2000 um smásölugreiðslur á innri markaðnum ásamt ályktunum Evrópuþingsins frá 26. október 2000 um orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar og frá 4. júlí 2001 um leiðir til að aðstoða rekstraraðila við að breyta yfir í evru, svo og skýrslur Seðlabanka Evrópu frá september 1999 og september 2000 um að bæta þjónustu í tengslum við greiðslur yfir landamæri, hafa allar lagt áherslu á brýna nauðsyn skilvirkra umbóta á þessu sviði.
 - 3) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar, svæðanefndarinnar og Seðlabanka Evrópu frá 3. apríl 2001 um undirbúning vegna innleiðingar evruseðla og -myntar er tilkynnt að framkvæmdastjórnin muni íhuga að nota öll tæki sem henni eru tiltæk og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að kostnaður við færslu fjármuna yfir landamæri verði færður til samræmis við kostnað við færslu fjármuna innanlands og þar með að gera hugmyndina um evrusvæðið sem „innlent greiðslusvæði“ áþreifanlega og skýra í hugum borgaranna.
 - 4) Ef miðað er við markmiðið sem var áréttað þegar evran var tekin upp sem reikningsgjaldmiðill, nánar tiltekið að ná fram ef ekki samræmdri, þá a.m.k. svipaðri gjaldtökustefnu varðandi evruna, hefur ekki orðið neinn marktækur árangur að því er varðar lækkun kostnaðar vegna greiðslna yfir landamæri, miðað við greiðslur innanlands.
 - 5) Magn greiðslna yfir landamæri eykst stöðugt eftir því sem innri markaðurinn nær betri fótfestu. Á þessu landamæralausa svæði hefur tilkoma evrunnar gert greiðslur auðveldari.
 - 6) Sú staðreynd að gjöld fyrir greiðslur yfir landamæri eru áfram hærrí en gjöld fyrir innlendar greiðslur hamlar viðskiptum yfir landamæri og hindrar því eðlilega starfsemi innri markaðarins. Einnig er líklegt að þetta hafi áhrif á tiltrú á notkun evrunnar. Í því skyni að greiða fyrir starfsemi innri markaðarins er því nauðsynlegt að tryggja að gjöld fyrir greiðslur yfir landamæri í evrum séu þær sömu og gjöld fyrir greiðslur í evrum innan aðildarríkis en það mun einnig efla tiltrú á evrunni.
 - 7) Að því er varðar rafræna greiðslumiðlun yfir landamæri í evrum skal meginreglan um sömu gjöld gilda frá og með 1. júlí 2002, að teknu tilliti til aðlögunartímabila og þess aukna vinnuálags sem breytingin yfir í evru hefur í för með sér. Til að mögulegt sé að koma á nauðsynlegu grunnvirki og skilyrðum skal til 1. júlí 2003 vera í gildi aðlögunartímabil að því er varðar færslu fjármuna yfir landamæri.
 - 8) Eins og sakir standa er ekki ráðlegt að beita meginreglunni um samræmdar gjaldfærslur þegar um er að ræða pappírsvísanir þar sem þær eru þess eðlis að ekki er hægt að meðhöndla þær á jafn skilvirkan hátt og annan greiðslumáta, einkum rafrænar greiðslur. Þó skal meginreglan um gagnsæi gjaldfærslu einnig gilda um ávísanir.
 - 9) Í því skyni að gera viðskiptavinum kleift að meta kostnað við greiðslu yfir landamæri er nauðsynlegt að hann fái upplýsingar um þau gjöld sem í gildi eru og allar breytingar á þeim. Það sama á við þegar greiðsla yfir landamæri í evrum tekur einnig til annars gjaldmiðils en evrunnar.
 - 10) Þessi reglugerð hefur engin áhrif á möguleika stofnana til að bjóða eitt heildargjald fyrir mismunandi greiðsluþjónustu, að því tilskildu að ekki sé gerður greinarmunur á greiðslum yfir landamæri og innanlands.
 - 11) Einnig er mikilvægt að auðvelda greiðslustofnunum að annast greiðslur yfir landamæri. Í tengslum við þetta skal stuðla að stöðlun, einkum að því er varðar notkun alþjóðlegs banka-reikningsnúmers (IBAN) ⁽⁶⁾ og bankanúmers (BIC) ⁽⁷⁾ sem nauðsynleg eru við rafræna vinnslu á færslu fjármuna yfir landamæri. Sem víðtækust notkun þessara númera er talin afar

⁽⁶⁾ ISO-staðall nr. 13613.

⁽⁷⁾ ISO-staðall nr. 9362.

mikilvæg. Þar að auki skulu aðrar aðgerðir, sem fela í sér aukakostnað, aflagðar í því skyni að lækka gjaldtöku af viðskiptavinum í tengslum við greiðslur yfir landamæri.

- 12) Til að létta byrði stofnana sem annast greiðslur yfir landamæri er nauðsynlegt að afnema í áföngum skyldur um reglubundna, innlenda skýrslugjöf að því er varðar hagskýrslur um greiðslujöfnuð.
- 13) Til að tryggja að farið sé að þessari reglugerð skulu aðildarríkin sjá til þess að til séu fullnægjandi og skilvirkar verklagsreglur um kvartanir eða málsskot til að jafna deilur milli sendanda og stofnunar hans eða milli viðtakanda og stofnunar hans, og nota verklagsreglur sem fyrir eru þegar við á.
- 14) Æskilegt væri að framkvæmdastjórnin legði fram skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar eigi síðar en 1. júlí 2004.
- 15) Setja skal ákvæði um verklag sem gerir kleift að beita þessari reglugerð einnig á greiðslur yfir landamæri sem gerðar eru í gjaldmiðli annars aðildarríkis þegar það aðildarríki ákveður svo.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Inntak og gildissvið

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um greiðslur í evrum yfir landamæri í því skyni að tryggja að gjöld fyrir þessar greiðslur séu þau sömu og fyrir greiðslur í evrum innan aðildarríkis.

Hún skal gilda um greiðslur í evrum yfir landamæri sem nema innan bandalagsins allt að 50 000 evrum.

Þessi reglugerð skal ekki gilda um greiðslur yfir landamæri sem færðar eru milli stofnana fyrir eigin reikning.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „greiðslur yfir landamæri“:
 - i) „færsla fjármuna yfir landamæri“: viðskipti, sem fara fram að frumkvæði sendanda, um stofnun eða útibú stofnunar í aðildarríki í þeim tilgangi að hafa ákveðna fjárhæð til reiðu fyrir viðtakanda í stofnun eða útibúi

stofnunar í öðru aðildarríki; sendandi og viðtakandi geta verið einn og sami aðili,

- ii) „rafræn greiðslumiðlun yfir landamæri“:
 - færsla fjármagns með rafrænum greiðslumiðli, nema stofnun mæli fyrir um færsluna og framkvæmi,
 - úttekt reiðufjár með rafrænum greiðslumiðli og hleðsla (og afhleðsla) rafræns seðils með búnaði á borð við hraðbanka og seðlavélar og hjá útgefanda eða stofnun sem er bundin af samningi um að taka við greiðslumiðlinum,
- iii) „ávisanir yfir landamæri“: þær ávisanir sem skilgreindar eru í Genfarsamningnum þar sem kveðið er á um samræmd lög um ávisanir frá 19. mars 1931, og gefnar eru út á stofnun sem staðsett er í bandalaginu og notaðar við færslu fjármuna yfir landamæri í bandalaginu;
- b) „rafrænn greiðslumiðill“: fjargreiðslumiðill og rafeyrir sem gerir handhafa kleift að framkvæma rafræna greiðslumiðlun einu sinni eða oft;
- c) „fjargreiðslumiðill“: miðill sem gerir handhafa kleift að taka út fjármuni af reikningi sínum í stofnun og að inna af hendi greiðslu til viðtakanda og alla jafna krefst persónulegs auðkennisnúmers og/eða annarrar ámóta sönnunar. Til fjargreiðslumiðla teljast einkum greiðslukort (kreditkort, debetkort, debetkort með greiðslufresti eða kreditkort án hámarks) og síma- og heima- bankapjónusta. Færsla fjármuna yfir landamæri fellur ekki undir þessa skilgreiningu.
- d) „rafeyrir“: hlaðanlegur greiðslumiðill, hvort sem um er að ræða reiðufjárling eða tölvuminni sem greiðslueiningar eru geymdar á með rafrænum hætti;
- e) „stofnun“: einstaklingur eða lögaðili sem annast færslur fjármuna yfir landamæri;
- f) „gjaldfærslur“: allar gjaldfærslur stofnunar sem tengjast beint greiðslumiðlun í evrum yfir landamæri.

3. gr.

Gjöld fyrir rafræna greiðslumiðlun og færslu fjármuna yfir landamæri

1. Frá og með 1. júlí 2002 skulu gjöld stofnunar fyrir rafræna greiðslumiðlun í evrum yfir landamæri, sem nema allt að 12 500 evrum, vera þau sömu og

gjaldfærslur sömu stofnunar vegna samskonar greiðslumiðlunar í evrum innan aðildarríkisins þar sem stofnunin, sem annast rafrænu greiðslumiðlunina yfir landamæri, hefur starfsstöð sína.

2. Í síðasta lagi frá og með 1. júlí 2003 skulu gjöld stofnunar fyrir færslu fjármuna í evrum yfir landamæri, sem nema allt að 12 500 evrum, vera þau sömu og gjöld sömu stofnunar vegna samskonar færslu fjármuna í evrum innan aðildarríkisins þar sem stofnunin, sem annast færslu fjármuna yfir landamæri, hefur starfsstöð sína.

3. Frá og með 1. janúar 2006 skal fjárhæðin 12 500 evrur hækkuð í 50 000 evrur.

4. gr.

Gagnsæi gjaldtöku

1. Stofnun skal koma á framfæri við viðskiptavinina sína skriflega og, ef við á samkvæmt innlendum reglum, með rafrænum hætti, á edlilegu og skiljanlegu máli fyrirfram- upplýsingum um gjaldtöku í tengslum við greiðslur yfir landamæri og greiðslur innan aðildarríkisins þar sem stofnunin hefur starfsstöð sína. Aðildarríkjum er heimilt að mæla fyrir um að á ávísanaheftum skuli vera yfirlýsing þar sem neytendur eru varaðir við því að gjald er tekið fyrir notkun ávísana yfir landamæri.

2. Allar breytingar á gjaldtöku skulu tilkynntar á sama hátt og segir í 1. mgr. áður en þær taka gildi.

3. Þegar stofnanir taka þóknun fyrir að skipta gjaldreyri yfir í og úr evrum skulu þær veita viðskiptavininum sínum:

- fyrirframupplýsingar um þær þóknunir sem þær hyggjast taka fyrir skiptin; og
- sérstakar upplýsingar um þær þóknunir sem þær hafa fengið fyrir skiptin.

5. gr.

Ráðstafanir til að auðvelda færslu fjármuna yfir landamæri

1. Stofnun skal, þegar það á við, tilkynna hverjum viðskiptavini, óski þeir þess, um alþjóðlegt banka-reikningsnúmer (IBAN) sitt og bankanúmer (BIC) stofnunarinnar.

2. Viðskiptavinurinn skal, sé þess óskað, tilkynna stofnuninni, sem annast færsluna, um alþjóðlegt bankareikningsnúmer (IBAN) viðtakanda og banka-

númer (BIC) stofnunar sem viðtakandi skiptir við. Veiti viðskiptavinurinn ekki framangreindar upplýsingar er stofnuninni heimilt að taka aukabóknun. Í slíku tilviki skal stofnunin, í samræmi við 4. gr., veita viðskiptavinum upplýsingar um aukabóknunina.

3. Frá og með 1. júlí 2003 skulu stofnanir láta alþjóðlegt bankareikningsnúmer (IBAN) og bankanúmer (BIC) stofnunarinnar koma fram á reikningsyfirlitum allra viðskiptavina eða í viðauka við þau.

4. Birgir sem tekur við greiðslu með færslu fjármuna, skal við gerð vörureikninga fyrir vörur og þjónustu yfir landamæri í bandalaginu tilkynna viðskiptavinum sínum alþjóðlegt bankareikningsnúmer (IBAN) sitt og bankanúmer (BIC) stofnunarinnar sem hann skiptir við.

6. gr.

Skyldur aðildarríkjanna

1. Aðildarríkin skulu afnema í síðasta lagi frá og með 1. júlí 2002 allar skyldur varðandi innlenda skýrslugjöf vegna hagskýrslna um greiðslujöfnuð um greiðslur yfir landamæri sem nema allt að 12 500 evrum.

2. Aðildarríkin skulu afnema í síðasta lagi frá og með 1. júlí 2002 allar innlendar skyldur varðandi lágmarksupplýsingar sem veita skal um viðtakanda sem koma í veg fyrir að greiðslan fari fram á sjálfvirkan hátt.

7. gr.

Beiting þessarar reglugerðar

Beiting þessarar reglugerðar skal tryggð með viðurlögum sem eru árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og hafa letjandi áhrif.

8. gr.

Endurskoðunarákvæði

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. júlí 2004, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar reglugerðar, einkum að því er varðar:

- þróun grunnvirkja greiðslukerfa yfir landamæri,
- réttmæti þess að bæta þjónustu við neytendur með því að styrkja samkeppnisskilyrði við veitingu greiðsluþjónustu yfir landamæri,
- áhrif beitingar þessarar reglugerðar á gjöld fyrir greiðslur innan aðildarríkis,

— réttmæti þess að hækka upphæðina, sem kveðið er á um í 1. mgr. 6. gr., í 50 000 evrur frá og með 1. janúar 2006, með tilliti til afleiðinga þess fyrir fyrirtæki.

Skýrslunni skulu fylgja tillögur að breytingum eftir því sem við á.

9. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Þessi reglugerð gildir einnig um greiðslur yfir landamæri sem gerðar eru í gjaldmiðli annars aðildarríkis þegar það aðildarríki tilkynnir framkvæmdastjórninni um þá ákvörðun sína að rýmka beitingu reglu-

gerðarinnar þannig að hún gildi um gjaldmiðil þess. Framkvæmdastjórnin skal birta tilkynninguna í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Rýmkunin öðlast gildi 14 dögum eftir téða birtingu.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. desember 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins, Fyrir hönd ráðsins,

N. FONTAINE

forseti.

A. NEYTS-
UYTTEBROECK

forseti.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Með ályktun sinni 16. mars 2004 samþykkti Alþingi að heimila ríkisstjórninni að staðfesta fyrir Íslands hönd ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 154/2003 frá 7. nóvember 2003 varðandi breytingu á XII. viðauka EES-samningsins (Frjálsir fjármagnsflutningar) og fella reglugerðina, sem lagafrumvarp þetta byggist á, inn í samninginn. Lagafrumvarp þetta er samið í viðskiptaráðuneytinu.

Aðdragandi.

Evrópuþingið og ráðið samþykktu 19. desember 2001 reglugerð nr. 2560/2001 um greiðslur yfir landamæri í evrum. Reglugerðin er hluti af aðgerðaáætlun framkvæmdastjórnarinnar varðandi smásölu í fjármálaþjónustu.

Frá árinu 1990 hafa greiðslukerfi í aðildarríkjunum innri markaðarins verið til skoðunar innan Evrópusambandsins. Fyrsta könnunin um þetta efni var gerð árið 1990 og voru niðurstöður hennar að rekstur greiðslukerfa gengi vel í hverju landi fyrir sig en síður ef um var að ræða greiðslur á milli landa. Árið 1993 var svo birt athugun á gjalddöku vegna greiðslna yfir landamæri á innri markaðnum. Niðurstöður hennar voru að gjaldtaka fyrir færslur yfir landamæri væri í flestum tilvikum verulega hærri en vegna færslna innan lands, sérstaklega ef um lágar fjárhæðir væri að ræða. Framkvæmdastjórnin leit svo á að þessi kostnaður hamlaði skilvirkni innri markaðarins og skoraði á bankakerfið að gera bragarbót á, ellegar mundi Evrópusambandið grípa til viðeigandi aðgerða.

Árið 1994 birti framkvæmdastjórnin svo orðsendingu um færslur yfir landamæri sem innihélt frumdrög að tilskipun, sem síðar varð að tilskipun 97/5/EB um færslu fjármuna yfir landamæri, og drög að orðsendingu um beitingu samkeppnisreglna í slíkum færslum. Með tilskipun 97/5/EB var leitast við að bæta þjónustu við færslu fjármuna yfir landamæri, einkum skilvirkni hennar. Markmiðið var einkum að gera neytendum og litlum og meðalstórum fyrirtækjum kleift að færa fjármuni á skjótan og áreiðanlegan hátt frá einum hluta innri markaðarins til annars. Tilskipunin lýtur að gagnsæi skilyrða fyrir færslu fjármuna á milli landa, upplýsingum sem bankar þurfa að veita áður en færsla er afgreidd, skuldbindingum um að afgreiða færslur fyrir tiltekinn tíma og endurgreiðslukvöð banka ef færsla er ekki afgreidd. Tilskipunin var tekin upp í EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu nefndar-

innar nr. 1/98 frá 30. janúar 1998 og innleidd í íslenskan rétt með breytingum á lögum um gjaldeyrismál, nr. 87/1992.

Athugun sem gerð var á vegum Evrópusambandsins og birt var árið 2001 leiddi í ljós að neytendur fá ófullnægjandi eða engar upplýsingar um kostnað við færslu fjármuna og að meðalkostnaður við greiðslur yfir landamæri hafði lítið breyst frá árinu 1993. Í niðurstöðum hennar kom fram að gjaldtaka fyrir hverja færslu að fjárhæð 100 evrur var rúmar 24 evrur. Í ljósi þessarar niðurstöðu og þess að til stóð að taka upp evruna í 10 löndum Evrópusambandsins samþykkti framkvæmdastjórnin í júlí 2001 að leggja fram tillögu að reglugerð um greiðslur yfir landamæri í evrum og var hún sem áður segir samþykkt 19. desember 2001.

Markmið og efni reglugerðarinnar.

Reglugerðin fjallar um greiðslur yfir landamæri í evrum. Markmið hennar er að tryggja að gjöld vegna slíkra greiðslna verði hliðstæð því sem gerist í greiðslum innan lands. Reglugerðin kveður á um að gjöld stofnunar fyrir færslu fjármuna í evrum yfir landamæri skuli vera þau sömu og gjaldfærslur sömu stofnunar vegna sams konar færslu fjármuna í evrum innan lands. Reglugerðin tekur annars vegar til rafrænnar greiðslumiðlunar í evrum yfir landamæri og hins vegar færslu fjármuna yfir landamæri. Reglugerðin nær til færslna að fjárhæð allt að 12.500 evrur en frá og með 1. janúar 2006 hækkar fjárhæðin í 50.000 evrur. Í reglugerðinni er gert ráð fyrir að aðildarríki geti ákveðið að rýmka beitingu hennar þannig að hún gildi einnig um gjaldmiðil þess. Þannig hafa sænsk stjórnvöld ákveðið að reglugerðin skuli ná til sænsku krónunnar. Norðmenn hafa á hinn bóginn ákveðið að reglugerðin skuli ekki gilda um norsku krónuna. Í frumvarpinu er ekki lagt til að reglugerðin nái til íslensku krónunnar.

Þá er í reglugerðinni einnig kveðið á um gagnsæi gjaldtöku fjármálastofnana í tengslum við greiðslur innan lands og yfir landamæri en í 4. gr. hennar er sú skylda lögð á þær að láta viðskiptavinum sínum fyrir fram í té upplýsingar um gjaldtöku. Í 5. gr. reglugerðarinnar er að finna ákvæði sem ætlað er að auðvelda færslu fjármuna yfir landamæri en þar eru fjármálastofnanir og viðskiptavinir skyldaðir til að gefa upp alþjóðleg bankareikningsnúmer og bankanúmer. Í 6. gr. er kveðið á um að afnema skuli allar skyldur varðandi upplýsingagjöf til innlendra aðila vegna hagskýrslna um greiðslujöfnuð greiðslna yfir landamæri. Það sama skal eiga við um allar skyldur innan lands varðandi lágmarksupplýsingar sem veita skal um viðtakanda sem koma í veg fyrir að greiðslan fari fram á sjálfvirkan hátt.

Í 7. gr. reglugerðarinnar er kveðið á um að beiting hennar skuli tryggð með viðurlögum sem eru árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og hafa letjandi áhrif. Í lögum nr. 87/1998, um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, er kveðið á um heimildir Fjármálaeftirlitsins til að leggja á dagsektir og févíti. Telja verður að umrædd ákvæði uppfylli þær skyldur sem reglugerðin setur hvað þetta varðar. Þá er og í lögunum að finna heimild til handa Fjármálaeftirlitinu til að gefa út og birta opinberlega almenn leiðbeinandi tilmæli um starfsemi eftirlitsskyldra aðila. Gert er ráð fyrir að á grundvelli þessarar heimildar verði Fjármálaeftirlitinu falið að setja verklagsreglur um kvartanir eða málskot til að jafna deilur milli aðila.

Fylgiskjal.

*Fjármálaráðuneyti,
ffárlagaskrifstofa:*

Umsögn um frumvarp til laga um greiðslur yfir landamæri í evrum.

Frumvarpið er lagt fram í þeim tilgangi að innleiða reglugerð Evrópusambandsins nr. 2560/2001, um greiðslur yfir landamæri í evrum. Frumvarpið felur í sér að tryggt verði að gjöld vegna greiðslna yfir landamæri í evrum verði hliðstæð því sem gerist innan lands. Taka lög in til rafrænnar greiðslumiðlunar í evrum yfir landamæri og hins vegar færslu fjármuna yfir landamæri. Reglugerðin nær til færslna allt að 12.500 evrum en frá og með 1. janúar 2006 hækkar fjárhæðin í 50.000 evrur.

Verði frumvarpið óbreytt að lögum verður ekki séð að það hafi aukinn kostnað í för með sér fyrir ríkissjóð.